

λου.—Μετὰ οὕτως ἀκρατίτου αἰσθήματος παρασκευάζεται νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ ὑπὲρ τῆς γαλλορωσικῆς συμμαχίας φρονήματα αὐτοῦ, ὥστε, ἐν μὴ μικρόν τι χαλιναγωγῆσθαι ἐν τῇ ὁρῇ αὐτῇ, δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὑπὸ τῆς σνγνέσεως καὶ τοῦ κοινοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἔθνων συμφέροντος διαγραφόμενου ὁρίου τούτου ἕνεκα μάλιστα φρονιμώταται πρὸς σύνεσιν καὶ μετριοπάθειαν παραινήσεις ἠκούσθησαν οὐ μόνον ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα ὁ Δάων λαμπρὸν ἔγραψε ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἄρθρον.—Οὐδόλως ἄπορον λοιπὸν ὅτι οἱ ἐν Πετρούπολει, συνφθὰ ἄλλως τε καὶ τοῖς διέπουσι τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν πολιτικοῖς ὄροις, ἀπεδοκίμασαν πρᾶξιν τοῦ ρωσικοῦ τύπου δυναμένην νὰ ὑποθεωρήσῃ ἔτι μᾶλλον τὸν ἐν Γαλλίᾳ ἐνθουσιασμόν καὶ ἐκτρέψῃ αὐτὸν εἰς προκλητικὰς διαδηλώσεις.—Ἄλλως τε ὅτι οὐδέμια χαλάρωσις ἐπιβλήθη ἐν τοῖς περὶ τῆς γαλλικῆς φιλίας αἰσθήμασι τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, τοῦτο ἀποδεικνύει οὐ μόνον αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς εἰς Τουλῶνα μεταβάσεως τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἐν περιστάσεσιν, δυναμέναις κάλλιστα τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην νὰ χαρακτηρίσῃσιν ὡς ρωσικὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐν Μῆτις προκλητικὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν συμπεριφορὰν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐκφρασθεὶς πόθος, ὅπως πλεῦσαν εἰς Κοπενάγην, ἔνθα ὁ τσάρος διατρίβει, διαμένη αὐτόθι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Τουλῶνι καὶ Παριδοῖσι ἐσοτῶν γαλλικῶν θωρηκτῶν, πάντως ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ καὶ αὐτοπροσώπως νὰ μετάδῃ τῆς γενομένης ἀνταλλαγῆς ρωσογαλλικῶν φιλοφρονήσεων.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ἐξέδωκεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν κα' Σεπτεμβρίου αωγ' ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς πανιερωτάτους μητροπολίτας τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, δι' ἧς δηλοῦται. «ὅτι ἡ Ἐκκλησία προστηκόντως διεκονόνισεν ὅπως, πρὸς βεβίωσιν τῆς ἀνελλιπούς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων διαγορευμένων, ἐκτελεῖται πρὸς τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ γάμου πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις, καθ' ἃς οἱ μὲν ἀρμόδιοι ἱερεῖς προσάγουσι τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῶν ἀρχῇ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἐγγνώμην ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται κώλυμα πρὸς νύμφον στέψιν τῶν εἰς κοινῶν γάμου προσεργουμένων, ὁ δὲ οἰκεῖος ἀρχιερεὺς, ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ συμβαινούσας τυχρὸν ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέσεις πράξεις, ἐκδίδωσιν ἀκολούθως τὴν νεομισμένην ἀδειαν ὀνομαστικῶς ἀναφέρουσαν τὸν στέψοντα ἱερέα . . . «Καὶ δὴ ἐπιστῶντες συντόμως τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀναμνησκόντες δ' ὅσα καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπισκοπικῆς ἀδείας δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων αὐτῆς διετύπωνεν, ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διακυβέρνησιν τελοῦσῃ ἐπαρχίᾳ ἐπιμελήσῃται τῆς αὐστηρῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ διατεταγμένων, γινώσκων ὅτι ὁ κρῦφα καὶ ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελούμενος γάμος ἄκωρὸς ἐστὶ καὶ ὡς μὴ ὑπάρξας, ὁ δὲ

τελέσας ἱερεὺς, εἰς αὐστηρὰς ὑποβάλλεται πεινὰς καὶ οὐδέμια, ὡς εἰκόσ, αἰτήσεις περὶ ἀναχωρήσεως ἢ κωλύσεως τριούτου γάμου ἀποδεκτῆ ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν».

— Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλογραφικὸς Σύλλογος προσεκλήθη εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1894 συγκροτηθῆσόμενον συνέδριον ὑμεινῆσθαι Βουδα-Πέστη.

— Προσέχως ἀργεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Ἑυριπίδου, ὑπὸ Δ. Βερναρόζκη, τ' ἐπιστάται τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλογραφικοῦ Σύλλογου, ἀντικῶν δὲ τῇ Ζωγραφεῖῳ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 25 Σεπτεμβρίου.

Συμπληροῦντες χάριν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς περιεργασίας τῶν ἡμετέρων ἀναγνοστῶν τὸν συγγραμμικὸν πίνακα, ὃν ἐν τῇ τοῦ παραβλήθοντος σαββάτου οἰκονομικῇ ἡμῶν ἐπιθεωρήσει ἐδημοσιεύσαμεν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων καὶ τὴν ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐξαετίας γενομένην ἐκπληκτικὴν αὐτῶν ἀνατίμησιν, σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἦτοι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1887, αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ἐτιμῶντο φρ. 32, ἐν ᾧ εἶχον φθῶσει 96, καὶ χθὲς ἐτιμῶντο φρ. 90 3/8, τριπλασιασθεῖσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν. Ὡστε ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην κἀποχὸς 100 μόνον ὁμολογιῶν τῶν, ἐν λόγῳ Σιδηροδρόμων ὠφέλειται νῦν φρ. 5,837, ἦτοι λίρας 256 ἐπὶ κεφαλαίου 140 λιρῶν! Ἐπίσης τὸ δάνειον προτεραιότητος (priorité), ὅπερ τότε ἔφερε τόκον 5 0/0 καὶ 1 0/0 χρεώλυτρον, ἐτιμᾶτο φράγκ. 350, ἐνῶ σήμερον τιμᾶται φρ. 445 καίτοι ὁ τόκος αὐτοῦ μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1890 γενομένην μετατροπὴν εἶναι 4 0/0, ὥστε κατ' ἀναλογίαν τοῦ τόκου ἀνετιμῆθη κατὰ φρ. 165. Ἐπίσης τὸ δάνειον τῶν τελωνείων, ὅπερ τὸν 106οῖον τοῦ 1889 ἐτιμᾶτο φρ. 355, τιμᾶται νῦν φρ. 491 ἀνατιμῆθαι ἐντὸς τριετίας κατὰ 140 φράγκα. Ἄλλ' ἢ μᾶλλον καταπληκτικὴ ἀνατίμησις παρατηρεῖται εἰς τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀσμανιέ νέον δάνειον, ὅπερ διὰ μετατροπῆς ἀντικατέστησε τὸ πρῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Δαχλιέ ἐσωτερικὸν δάνειον καὶ τὰ ὑπὸ διάφορα ὀνόματα ταμειακὰ γραμμάτια τοῦ ὑπουγεῖτου τῶν οἰκονομικῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ λεγόμενον Δαχλιέ συνιστάμενον τότε ἐκ μόνον 500,000 λιρῶν ἔφερεν 6 0/0 τόκον καὶ 40/0 χρεώλυτρον, καὶ ὅμως πρὶν ἢ εἰσαχθῆ εἰς τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον, ἐτιμᾶτο ἀπὸ 18 μέχρις 25, μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἀνετιμῆθη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μέχρι 35 καὶ περὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν περιεστρέφετο κατὰ τὸ 1887. Σήμερον δὲ τὸ κατὰ τὸ 1890 ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀσμανιέ μετατραπὲν ἐκεῖνο δάνειον, συγκεκριμένον ἐκ 4,999,500 λιρῶν τουρκικῶν καὶ φέρον 40/0 τόκον καὶ 10/0 χρεώλυτρον, τιμᾶται 87 1/4!

Ἡ τοιαύτη ἐντὸς ὀλιγοχρονίου διαστήματος καταπληκτικὴ ἀνατίμησις τῶν ὀθωμ. χρεωγρ. ἀποδεικνύει τρανώτατα τὴν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου ἀναπτυχθεῖσαν καὶ ἰσχυροποιηθεῖσαν πεποι-